

De doop als een gebed

Preek over 1 Petrus 3:21

Te lezen: 1 Petrus 3:13 - 4:2

In deze dienst wordt de doop bediend. In de tekst voor deze prediking wordt de doop omschreven als 'een bede van een goed geweten tot God'.

De doop wordt een gebed genoemd.

De doop een gebed....

Aan het begin van deze dienst hebben we samen gebeden.

Gebeden om een zegen voor Yvonne Verweij, als ze gedoopt wordt.

Gebeden om een zegen voor ons allen, wanneer we haar doop meemaken.

Wanneer Yvonne gedoopt is, zullen we met haar bidden. Na de doop zal ze neerknielen; dan bidden we om de leiding van de Heilige Geest in haar leven.

We bidden vòòr de doop.

We bidden nà de doop.

De eerste Petrusbrief noemt de doop zelf óók een gebed: Een bede van een goed geweten tot God.

Het gaat in deze woorden om de belijdenis van geloof die één geheel vormt met de doopbediening.

De doopbediening begint wanneer Yvonne aan de trap van het doopvont staat en haar gevraagd wordt:

'Belijd je dat je jezelf hebt leren kennen als iemand die in zichzelf een verloren zondaar is? Belijd je dat je door de kruisdood van Jezus Christus hebt ontvangen vergeving van zonden? En dat je door de opstanding van Jezus Christus hebt ontvangen een nieuw leven? Beloof je dat je Jezus Christus zult dienen in je dagelijks leven? En de gemeente waarvan Hij het Hoofd is, zult hoogschatten en liefhebben?' Yvonne zal met één enkel woord antwoorden: 'Ja!'

Meteen daarop wordt ze op dit ja-woord gedoopt, op deze belijdenis van geloof.

Dat ja-woord van Yvonne is ten diepste een gebed. En het maakt de gehele doop tot een gebed. Tot een gebed dat tegelijkertijd door God verhoord wordt.

Verkijskt u zich niet op de dopelinge.

Wanneer ze gekleed in een wit doopkleed voor het doopvont staat en 'ja' zegt.

'Ja'. Ik geloof dat ik een nieuw leven heb ontvangen!

'Ja'. Ik beloof dat ik Jezus Christus zal dienen in mijn dagelijks leven.

Wat een woorden! Als u ze hoort denkt u misschien wel: 'Nou, die durft!' Misschien denkt er iemand: 'Wat een verbeelding! Daar ben ik te bescheiden voor!'

Het zijn geweldige woorden. Maar verkijskt u zich niet op de dopelinge die ze spreekt.

Yvonne staat dan niet eventjes te vertellen hoe goed ze wel niet is, en hoe christelijk.

Dat geweldige 'ja-woord' is tegelijkertijd een gebed.

Wanneer u haar 'ja-woord' hoort, moet u daar meteen een gebed in horen: 'Heer maak het tot een 'ja' in mijn leven!'

Wanneer u haar 'ja' hoort zeggen, bidt dan met haar mee. Zeg tegen God: 'Heer, dank u wel dat u het een klein mens geeft om zulke geweldige dingen te zeggen; dingen die u alleen zelf waar kunt maken. Wil het doen in haar leven'.

Dat is een geloofsbelijdenis: Geweldige woorden uit de mond van een klein mens, die het ook wil weten dat hij een klein mens is.

Dat is geloofsbelijdenis afleggen. Je als een klein mens met geweldige woorden helemaal overgeven aan de Enige die even geweldig is als de woorden die je spreekt: God.

Geloofsbelijdenis afleggen: Een klein mens levert zich met grote woorden uit aan een groot God.

Dat gebeurt dan letterlijk in de doop.

Met die geweldige woorden nog op haar lippen:

‘Ja, ik ben een nieuw mens,

Ja, ik beloof Christus te zullen dienen,

Ja, ik beloof Christus' gemeente te zullen liefhebben',

geeft Yvonne zich daarna als een heel klein en zwak mens over aan God.

In de doop doet een dopeling niets. Een dopeling die nèt nog zulke machtige dingen heeft gezegd, daalt de trapjes af in het doopwater, en geeft zich over, als een machteloos mens.

God zelf neemt Yvonne in het doopvont, en dompelt haar onder in het water dat Jezus' graf tegenwoordig stelt. God zelf tilt haar uit het water omhoog. God maakt haar één met de dood en met de opstanding uit de dood van Zijn eigen Zoon.

In de doop maakt God zelf die geweldige woorden van de geloofsbelijdenis waar.

'Ja, ik ben door het geloof een nieuw mens; ik leid een nieuw leven!' Meteen daarop maakt God het in de doop waar. Hij geeft de dopeling deel aan het nieuwe leven dat Zijn eigen Zoon met Pasen ontving; God dompelt de dopeling onder in het Paasfeest.

Yvonne, schrik niet terug van de grote dingen die je straks gevraagd worden.

Je denkt misschien: Dat is wat: Een nieuw leven leiden. Je als een nieuw mens gedragen....

Je denkt aan de problemen die er soms op het werk zijn.

Je denkt aan de kritische houding van familieleden.

Je denkt aan de zwakheden van je karakter.

En je voelt je onzeker.... Kan ik wel 'ja' zeggen?

Schrik vanochtend niet terug van grote woorden. Het doopvont is de enige plek waar een mens grote woorden mag spreken. Want daar geeft een klein mens zich over aan een God die even groot is als de grote woorden van de geloofsbelijdenis.

Wees niet bang om 'ja' te zeggen. Je 'ja-woord' is geen grootspraak. Het is een gebed.

Je doop is een bede van een goed geweten tot God. Een gebed dat door God in de doop direct verhoord wordt.

Soms moet een mens lang wachten op de verhoring van een gebed.

In het doopvont behoeft een bidder nooit lang te wachten. De doop is gebed én verhoord gebed in één.

Er zijn mensen die bang zijn om zich te laten dopen. Bang voor zichzelf.

U gelooft in God. U gelooft dat Jezus Christus gestorven is en in zijn dood uw zonden en uw schuld voor zijn eigen rekening heeft genomen. U gelooft dat Jezus Christus is opgestaan, dat Hij voor u is opgestaan tot een nieuw leven zoals Hij voor u is gestorven. Maar u aarzelt om zich te laten dopen op belijdenis van dit geloof in Jezus Christus. U bent bang. Bang voor de maandagochtend na de doopdienst. Bang voor de vraag op het werk: 'Wat deed jij gisteren?' U hoort het uzelf al zeggen: 'Ik ben gisteren gedoopt.' U denkt: Dat kan ik nooit. Dat zeggen. Dáár voor uitkomen. Ik zie ze al kijken. Ik hoor ze al gekke grappen erover maken.

Bang om u te laten dopen. Bang voor die eerste keer na uw doop, dat de kinderen weer eens ongezeglijk en onuitstaanbaar vervelend zijn. Bang dat u zich dan weer niet zult kunnen beheersen. En toch uit zult vallen op een manier waar u zich 's avonds voor schaamt.

Bang om u te laten dopen.

Bang voor de collega's op het werk.

Bang voor de slechte buien van uw kinderen.

Bang voor de zwakheden in uw eigen karakter.

Bang voor de kritische blikken van mensen.

Angst is een slechte leermeester. Zeker in het geloof. Zeker aan het doopvont.

In de doop gaat het om een heel direct contact tussen u en Jezus Christus. Jezus Christus die is opgestaan uit de dood. Die - zoals één bijbelvers na de dooptekst staat - 'ter rechterhand Gods is, naar de hemel gegaan, terwijl engelen en machten en krachten Hem onderworpen zijn'. In de doop gaat het om de eenwording met Christus die is opgestaan uit de dood, die naast God op de troon zit, aan wie alle machten en krachten onderworpen zijn. Herhaal dat nog eens voor uzelf. In de doop mag ik één worden met Hem die sterker was dan de dood, die naast God op de troon zit, aan wie alle machten en krachten onderworpen zijn.... En ik ben bang om me te laten dopen. Bang voor mijn collega's. Bang voor de boze buien van mijn kinderen. Bang voor de zwakheden in mijn karakter. Wat dacht u? Kon Christus wel het graf verlaten, maar kan Hij de boze bui van uw kinderen niet aan? Was Christus wel sterker dan de dood, maar is Hij te zwak voor die onhebbelijke trek in uw karakter? Kon Jezus wèl het spotten van de mensen verdragen die om het kruis stonden waaraan Hij stierf, zonder er door van zijn stuk te raken, maar kan Hij de flauwe grappen van uw collega's niet verdragen? Waar bent u bang voor? Jezus heeft alle macht. Er is geen situatie in het leven, geen relatie tot mensen, geen probleem, geen trek in uw karakter, geen trauma uit uw jeugd, of Christus heeft er niet alle macht over. Dat is heel wat gezegd. Ik weet het. Ik weet dat ik heel wat zeg. Meer dan ik psychologisch of sociologisch of conflictologisch kan verantwoorden. We hebben

overall onze logiën voor. Maar Jezus Christus is opgestaan uit de dood. Dat is het einde van elke logie! Hij zit naast God op de troon! Hij heeft alle macht! Straks komt Hij om als Koning op aarde te heersen! Daar mag ik het nu mee wagen. Ik mag u oproepen om het daarmee te wagen.

In het doopvont strekt Jezus zijn hand naar je uit. Hij zegt: Kom! Ik heb alle macht! Waar je ook bang voor bent: Ik ben sterker. Kom en deel in mijn macht.

Zonder doop kan een mens best zalig worden!

Maar dit is geen norm in het spreken over de doop.

Kun je zonder ook zalig worden?? Dat is een krenterige manier van spreken over Gods rijkdom! Daarin doe je de royale God ongelofelijk te kort!

Als God iets van u vraagt, als God u iets wil schenken moet u niet op dat krenterig niveau met Hem gaan discussiëren. Maar mag u aannemen dat het om iets belangrijks gaat; iets wat belangrijker is dan u nu kunt overzien.

De stap in het doopvont kan een geweldig belangrijke stap zijn op uw weg als christen. Neem dat nu maar aan als God het van u vraagt.

Het kan zijn dat u in het geloof niet verder komt als u telkens weigert deze stap te doen! U bent bang om u te laten dopen. Bang voor de mensen. Bang voor uzelf.

Bang voor moeilijke situaties. Wellicht is het zo, dat God u door de doop heen wil bevrijden van al deze angsten. Elke keer dat u zegt: 'Nee, ik durf niet' geeft u de kritische blikken van mensen, en de zwakheden van uw karakter, en nog veel meer waar u bang voor bent, mènèr macht in uw leven. In de doop, juist in de doop, wil Christus u bevrijden van al deze angsten. Wil Hij u laten delen in zijn macht.

Kijk straks naar Yvonne Verweij. Ze staat straks niets als superchristen in het doopvont. Ze geeft geen demonstratie van een indrukwekkend geloof wanneer ze 'Ja' zegt op geweldig grote vragen. Haar doop is een gebed van een klein mens tot God. Een gebed dat God in de doop direct verhoord. Jezus Christus zelf maakt de grote woorden van de doopbelijdenis waar in haar leven.

Amen.